

OGLASAJTE V
NAJBOLJSEM
SLOVENSKEM
ČASOPISU V OHIJU

★
Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NOVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER
OF OHIO

★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXXII. — LETO XXXII.

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY (CETRTEK), FEBRUARY 3, 1949

STEVILKA (NUMBER) 24

STALIN NE MORE RADI ZDRAVJA PRITI V WASHINGTON

Domače vesti

Seja dramskega društva Anton Verovšek preložena
Seja dramskega društva "Anton Verovšek," ki je bila sklicana za tekoči teden, je bila preložena.

Seja bo prihodnji teden, v petek 11. februarja ob 8. uri zvečer v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

Vaje za "Kamno lom"

Vse igralce, ki imajo vloge v igri "Kamno lom", se prosi, da gotovo pridejo na vaje v petek zvečer ob 7:30 uri v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Važno je, da pridejo tudi vsi tisti, ki imajo najmanjše vloge. Igro se bo podalo na odru Slov. društvene doma na Recher Ave. v nedeljo 14. feb.

Na obisku

Mr. in Mrs. Louis Lipar iz Harrietta, Mich., sta prišla na obisk k prijateljem v Clevelandu. Za časa obiska sta nastajala pri Mr. in Mrs. Frank Hribar, ki vodita Hecker Tavern na 1194 E. 71 St., in kjer ju prijatelji in znanci lahko obiščejo. Pred 40 leti je Mr. Lipar živel v Clevelandu, sedaj pa je po tolikih letih prvič na obisku. Doma je iz Smarjeških Toplic, njegova žena pa iz Poljanske doline nad Skofjo loko. V Michigianu imata zelo veliko farmland, kamor hodijo naši clevelandski lovci nad srnjake. Ključno jima dobrodošla in mnogo zabave v naši metropoli!

Morilec Beach usmrčen

Harold A. Beach, 23 let star morilec 8-letne Sheile Ann Tuley, je bil snoči usmrčen na električni stolici. Ker je bil morilec katoličan, ga je na zadnji poti spremljal in mu podelil zadnje zakramente Rev. Lucier, Guverner Lausche je prošnjo za pomilostitev zavrgel.

DEMONSTRACIJE KOMUNISTOV V NEMČIJI

BERLIN, 2. feb.—Nemški komunisti, strokovne unije in druge organizacije v vzhodni Nemčiji so danes priredili protestne demonstracije proti obsodbi komunističnega voditelja Max Reimanna.

Reimanna je obsodila angleška sodnja na tri mesece zapora radi "hujskajočega govora," s katerim je baje grozil Nemcem, ki sodelujejo z okupacijskimi silami.

(Komunistični voditelj Reimann, ki je star 50 let, se je nahajal v ječi pod kaizerjem in Hitlerjem, sedaj pa so ga zaprli še Angleži).

Nov grob

MARY SPRETNAK

Včeraj zjutraj je preminila na svojem domu Mrs. Mary Spretnak, rojena Jurinich, stara 57 let. Stanovala je na 598 E. 140 St. Pogreb oskrbuje Grdinov pogrebni zavod. Podrobnosti bodo poročane jutri.

DELODAJALCI SE BODO BORILI PROTI LAUSCHETOVEMU NAČRTU ZA BREZPOSELNIŠKE PODPORE

COLUMBUS, 2. feb.—Petdeset ohijskih organizacij delodajalcev se je danes združilo za borbo proti predlogu guvernerja Franka Lauscheta za zvišanje sedanjih brezposelnih podpor od \$21 na teden za najdaljšo dobo 22 tednov na \$25 za maksimalno šestmesečno dobo.

Predstavniki ohijskih industrialcev so izjavili, da bi po guvernerjevem programu postal zakon za brezposelnost odškodnino tako mičen, "da bi delavci rajši vživali zvišane ugodnosti zakona, kakor pa si poiskali delo.

Zagovorniki industrialcev so posebno napadli "zlorabo" sedanjega zakona, češ da se v Floridi in Californiji sonči 2,500 brezposelnih ohijskih delavcev, ki so v preteklem letu prejeli več kot \$200,000 brezposelnih podpor.

"Ohijska industrija se bo borila proti predlaganemu guvernerjevemu zvišanju do samega konca zasedanja zakonodajne zbornice," je naznanil neki neimenovani predstavnik industrialcev.

\$20,000,000 v podporah izplačanih samo lani

Guverner Lausche je začel preiskavo v zvezi z razkritji, ki so bila objavljena v "News-u" glede okoliščin, pod katerimi se je samo lani, ko je bilo dosti dela, izplačalo \$20,000,000 v brezposelnih podporah.

V "News-u" je bilo razkriti, da je v dveh letih bilo izplačano brezposelnih podpor v znesku \$147,000 delavcem, ki so se nahajali na počitnicah na jugu, poleg tega nadaljnjih \$50,000 tistim, ki so šli v Californijo.

Lausche je ukazal direktorju ohijskega brezposelnega urada Franku J. Callopy-ju, da takoj izvrši preiskavo.

OBRAVNAVA PROTI KARDINALU MINDSZENTY-JU

BUDIMPEŠTA, 3. feb.—Danes se je tu začela obravnava proti kardinalu Jožefu Mindszenty-ju, ki se bo zagovarjal proti obtožbam, da je pripravil zaroto proti vladi in volnil za neko tujo silo.

Včeraj je skupina rimskih katoliških škofov na Madžarskem obelodanila kratko izjavo, v kateri je med ostalim rečeno, da bodo škofje "zadevo s kardinalom pustili modri prevdarnosti vlade."

Čeprav je na Madžarskem 7,000,000 katoličanov, pa radi obravnave proti Mindszenty-ju ni prišlo do nobenih demonstracij.

KOMUNISTI ZBIRAJO ZA OBRAMBO

NEW YORK, 2. feb.—Komunistična stranka je danes naznanila, da je bilo v New Yorku nabranih \$9,171 prostovoljnih prispevkov v kampanji za \$100,000 za obrambo dvanaestorice vodilnih komunistov.

Glasilos stranke "Daily Worker" je razkrilo, da stroški obrambe znašajo tedensko \$10,000 in da se bo vsled tega moralo do 15. februarja zbrati teh \$100,000.

Ameriška zona Koreje napadena?

CUNG DAN, Koreja, 2. feb.—Notranji minister južne Koreje, ki se nahaja pod ameriško okupacijo, je danes izjavil, da je "tisoč vojakov iz severne Koreje vdrl v ameriško zono" in pristavil, da bi to moglo pomeniti "civilno vojno med obema zonama."

Soglasno z nepotrjenimi poročili je iz severne Koreje, iz katere so se pred začetkom leta umaknile zadnje sovjetske čete, vdrl 1,000 vojakov, katere pa podpirajo nadaljnjih 2000 mož broječe sile.

Notranji minister, Sin Sung, je izjavil, da "invazija povsem sigurno ni gerilskega značaja," pač pa lahko pomeni pravo vojno med severom in jugom. Izjavil je tudi, da je to "mednarodna zadeva."

Invazijske sile so vdrl v severno Korejo na tri milje dolgi fronti. Baje so to dobro izvežbani, z ruskimi puškami in strojnimi orožji oboroženi oddelki. Prva poročila pravijo, da so napredovali 300 do 400 vatlov.

Opazovalci menijo, da je cilj invazije, da se zavzame važne strateške dele južne Koreje.

Notranji minister Sin, ki je dva dni bil na "bojnem polju", namerava podati poročilo predsedniku južne Koreje Syman Rheeju in ga opozoriti na "resnost položaja."

TAFT BO DOŽIVEL PORAZ, PRAVI PETRILLO

HOBOKEN, N. Y., 2. feb.—Predsednik ameriške federacije glasbenikov (AFL) James Petrillo je danes izjavil, da bo organizacija verjetno porazila republikanskega senatorja Roberta Tafta, ko bo kandidiral za ponovno izvolitev v Ohiju leta 1950. Petrillo se je o tem izrazil:

"Ob priliki prihodnjih volitev bo AFL obiskala Ohio in zbila neumno Taftovo glavo iz senata."

ŠEST NACISTIČNIH VOJAKOV OBESENIH

MONAKOVO, 2. feb.—V tukajšnjem Landsberg zaporu so danes obesili šestorico obsojenih vojnih zločincev, vključno dva bivša jetnika v koncentracijskih taboriščih, ki sta izdajala svoje so-jetnike. Trije so bili nacistični vojaki, ki so ubijali ameriške letalce, ko so se spustili v Nemčiji.

PREMOŽNI FARMAR IMEL SUZNJAJA

MANKATO, Minn. 1. feb.—Federalna distriktna porota je danes spoznala za krivega premožnega kmeta Georgea Starke, ki je sedem let držal nekega Francisca Rodrigueza v suženjstvu.

Krožek št. 3 Prog. Slovenk poda igro

"KAMNOLOM"

V NEDELJO 13. FEBR. v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Pričetek ob 3.30 pop.

Sovjetski premier pravi, da bi konferenca lahko bila v Rusiji, pa tudi v Poljski ali pa Češki

ZEDINJENE DRŽAVE ZAVRGLE STALINOVE MIROVNE PONUDBE

WASHINGTON, 2. feb.—Ameriška vlada je danes zavrgla Stalinove predloge za sestanek s predsednikom Trumanom.

Državni tajnik Dean Acheson je v pogovorih s časnikarji izjavil, da so Zedinjene države in na stotine milijonov ljudi na celem svetu "tako globoko zainteresirani v mir, da se z mirom ne more mešetariti in ga izrabljati kot orodje v mednarodnih političnih manevrih."

S tem je Acheson zavrgel Stalinove mirovne ponudbe, češ, da v nekem pomeni besede pomenijo izrabljanje miru za "mednarodno politično igro."

Državni tajnik je sicer potrdil, da bi predsednik Truman bil vesel, če bi Stalin prišel v Zedinjene države na sestanek z ameriškim predsednikom, toda je obenem pristavil, da Zedinjene države ne bi razmotrивale z eno samo državo o kakršnem koli mednarodnem vprašanju, ki direktno prizadeva druge države, brez da bi te države ne bile na takšni konferenci zastopane.

Kar se tiče Stalinovega predloga, da bi Sovjetska zveza in Zedinjene države objavile skupno izjavo o nenapadnosti ene proti drugi, je Acheson rekel, da sta obe državi že itak to obljubili, ko sta podpisli Ustavno listino (čarter) organizacije Združenih narodov.

Acheson se je v svojih izjavah dotaknil tudi raznih mednarodnih vprašanj, kot je razoroženje, kontrola atomske energije, blokada Berlina itd. in napadel Sovjetsko zvezo, da je s svojimi akcijami "unicila napore mnogih držav."

Na splošno je državni tajnik odločno zavrgel vse možnosti, da bi moglo priti do uresničenja Stalinih predlogov.

Mnogi senatorji v Washingtonu so tudi podali v zvezi s predlogi sovjetskega premierja hladne pa celo sarkastične komentarje. Tako je demokratski senator Lucas izjavil:

"Mi imamo ambasado v Rusiji, oni pa jo imajo tu. Če želi premier Stalin konferenco z našim predsednikom, bi moral za takšne predloge rabiti uradne kanale."

Republikanski senator Cain pa je suho in sarkastično pripomnil, da smo "vznemirjeni radi vesti, da zdravje in energija voditelja velike ruske države ne dopuščata, da bi prišel čez

PARIZ, 2. feb.—Sovjetski ministrski predsednik Stalin je danes v telegramu glavnemu evropskemu ravnatelju agencije "International News Service" Kingsbury Smithu izjavil, da radi zdravja ne more potovati v Washington na konferenco s predsednikom Trumanom.

Obenem je Stalin naznanil, da bi sovjetska vlada z dobrodošlico pozdravila predsednika Trumana v enem od petih mest Rusije, če pa to predsedniku ne bi bilo po volji, bi se sestanek lahko vršil v Poljski ali pa Češkoslovaški.

Te izjave je Stalin podal v odgovor na telegram, ki mu ga je Kingsbury Smith poslal 1. februarja, in s katerim ga je vprašal, če bi bil pripravljen na potovanje v Washington, kjer bi se sestel s Trumanom.

(Predsednik Truman je večkrat izjavil, da bi se sestel s Stalinom kadarkoli, če bi sovjetski premier prišel v Washington).

Izmenjava telegramov je sledila po Stalinovem odgovoru na štiri vprašanja Mr. Kingsbury Smitha. Stalin je v odgovorih svetoval, da vladi obeh sil objavo skupno izjavo, da ne bosta napadli ena drugo in priporočil mere, ki bi vodile v upostavo pravega miru.

Besedilo Stalinovega odgovora

Besedilo Stalinovega telegrama, ki je bil poslan Kingsbury Smithu v Pariz, se glasi:

"Prejel sem Vaš telegram z dne 1. februarja."

"Hvaležen sem predsedniku Trumanu za njegovo povabilo, da pridem v Washington."

"Ze dolgo je bila moja želja, da obiščem Washington in sivočasno sem to omenil predsedniku Rooseveltu v Jalti in predsedniku Trumanu v Potsdamu."

"Zal, za enkrat mi ni mogoče uresničiti te želje, ker zdravniki ugovarjajo mojemu daljšemu potovanju, posebno po morju ali zraku."

"Vlada Sovjetske zveze bi z

ocean ali pa zračnim potom v Zedinjene države."

Izjavo je podal tudi bivši kandidat Progressivne stranke Henry Wallace, ki je dejal:

"Stalin je odprl vrata miru in celi svet zahteva, da ostanejo ta vrata odprta."

MOSKOVČANI SO NAVDUŠENI

MOSKVA, 2. feb.—Sovjetski časopisi in radio so navdušeno komentirali mirovno ponudbo Stalina in njegovo sugestijo za sestanek s predsednikom Trumanom.

Posebno so navdušeni Moskvočani, ki so Stalinove izjave komentirali na ulicah. Med drugim se je slišalo izreke: "Naš Stalin je zlata vreden" in "Naš Stalin je genij — samo on je mogel odgovoriti tako stvarno in s takim dostojanstvom."

dobrodošlico pozdravila obisk predsednika v Sovjetski zvezi. Konferenco bi se moglo prirediti po predsednikovi izbiri, bodisi v Moskvi, ali pa Leningradu, v Kaliningradu, Odesi ali pa Jalti—vpoštevajoč, seveda, da bi to ne bilo proti predsednikovem presojevanju priložnosti.

"Toda, če bi bilo ugovorov proti tej sugestiji, bi se sestanek lahko po predsednikovi želji priredil v Poljski ali pa Češkoslovaški."

"S spoštovanjem, "J. Stalin."

Stalinovo zdravje je verjetno glavna ovira

Stalinov odgovor je bil podan v zvezi s telegramom Kingsbury Smitha, ki je včeraj obvestil sovjetskega premierja, da je uradni predstavnik Bele hiše Charles Ross potrdil, da bi predsednik Truman bil vesel, če bi imel priložnost, da se s Stalinom pogovori v Washingtonu.

Smith v svojem poročilu pravi, da je Stalin javno in osebno priznal, da ni pri najboljšem zdravju."

Glede mest, ki jih je Stalin omenil kot sedeže konferencie, je najbolj znana Jalta, slovitetoletovišče na Krimu, kamor so za časa caristične Rusije radi odhajali carji in plemiči. V Jalti je tudi prišlo do zgodovinskega sestanka med Stalinom in Rooseveltom. Leningrad je bivši caristični Petrovgrad, dočim je Kaliningrad bivši Königsburg, glavno mesto vzhodne Prusije, okrog katerega so divjale ogorčene bitke tako v prvi kot v drugi svetovni vojni.

Nobeneva komentarja ni iz Bele hiše

WASHINGTON, 2. feb.—Iz Bele hiše niso v zvezi s telegramom sovjetskega ministrskega predsednika Stalina hoteli podati noben komentar.

Kopija zadnjega Stalinovega telegrama je bila izročena predsedniku Trumanu danes zjutraj. Predsednikov tajnik Charles Ross, katerega so časnikarji takoj poiskali in mu zastavljali razna vprašanja v zvezi s Stalinovimi sugestijami, ni povedal nič o odmevu v Beli hiši. Izjavil je le, da predsednik ni od Stalina prejel nobenega uradnega povabila, da pride v Moskvo ali pa v kakšno drugo mesto na sestanek.

ZIDJE SO HVALEŽNI ZEDINJENIM DRŽAVAM

WASHINGTON, 1. feb.—Zidje so danes z veseljem pozdravili priznanje židovske države Izrael s strani Amerike. Izraelski predstavnik Eliahu Epstein je izjavil, da je ljudstvo Izraela hvaležno predsedniku Zedinjenih državah.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

NEKAJ O SLOVENSKEM NARODNEM MUZEJU

(Kakšen in kaj naj bo Slovenski narodni muzej?)

Nekateri zavedni posamezniki so žrtvovali ogromno svojega časa, truda in nemara tudi denarja, da bi ustanovili muzej, ki bi naj bil spomenik naše preteklosti in naše kulture, naših prvih udeležencev in splošnem ameriškem življenju in v katerem bi poznejši rodovi lahko našli vse podatke o nami. Pravilna je ugotovitev, da bi takšen muzej moral biti zavetje za vse dokumente, ki pričajo o nami, ne glede na razna verska in politična prepričanja. Moral bi biti v pravem pomenu besede: "Muzej ameriških Slovencev."

Toda če želimo imeti takšen muzej, muzej ki bi bil posvečen izključno namenu, da bi pričal o naši zgodovini, o zgodovini ameriških Slovencev, tedaj se moramo kritično ozreti na nekatera dejstva.

Zbirati dokumente o ameriških Slovencev tam izza dobe naših prvih pionirjev, jih očitno in jim določiti pravilno mesto je samo po sebi ogromna naloga. Mi že itak nimamo dosti ohranjenega v tem oziru, celo v celi Ameriki ni uradnih statistik, na osnovi katerih bi se lahko ugotovilo, koliko število Slovencev se je prav za prav priselilo v novo domovino. Naši priseljenci so prihajali sem kot Avstrijci, Poljaki, Italijani itd. Za imigracijske urade ni bilo toliko važno, da se natančno ugotovi, če je neki 16 ali pa 18 let sta priseljenec "Avstrijak" ali pa "Poljak," kaj šele, če je Slovenec! Kar je šlo je da le ni bil anarhist! Kdo bi, torej, mogel ugotoviti natančno število naših priseljencev, kam so vse odhajali, kje so se porazgubili, kdaj so utonili v ameriškem "melting potu?"

Res bje dvanaesta ura, da se nekaj ukrene, da se ohrani iz naše zgodovine, kar pač se ohraniti da. Iz tega razloga je še dvakrat bolj nujno, da slovenskemu muzeju posvetimo našo največjo pozornost.

Ne da bi imeli namena podvenjevati ogromno požrtvovalnost pešiče naših zavednih kulturnih delavcev, ki delujejo zgolj na tem polju, pa moramo opozoriti na nekatere napake prav v zvezi s tem pomenom in značajem pravega slovenskega muzeja v Ameriki. Te napake so očitne in ogrožajo celo zamisel. Kajti v sedanji obliki in obsegu ter vsled načina zbiranja zgodovinskih dokumentov, je naš narodni muzej na napačni poti. To iz razloga, ker se ni polagalo dovolj pozornosti res zgodovinski vrednosti zbranih dokumentov in pa ker se ni omejilo striktno na zbiranje dokumentov, ki bi pričali le o zgodovini ameriških Slovencev. Z ozirom na predmete, ki so že zbrani v muzeju, je treba omeniti, da je res hvalevrednih in dragocenih prispevkov. Med njimi vezani letniki naših časopisov in revij, zapiski raznih organizacij, slike odborov, programske knjižnice itd. Seveda, tudi tu je marsikaj za vedno izgubljeno in se je moralo vztrajno iskati še to, kar se je zbralo. Toda z druge strani smatramo, da mnogi zbrani predmeti nikakor ne spadajo v Slovenski narodni muzej iz enostavnega razloga, ker pač nimajo nobene zveze z zgodovino ameriških Slovencev.

Naj navedemo samo nekaj primerov. Star denar, kakor japonski, nemški, avstrijski in srbski bankovci po našem mnenju nima nobene zveze z zgodovino ameriških Slovencev. Takšnega denarja se lahko najde v drugih muzejih, ki se izključno ukvarjajo s tem. To velja za stare znamke z glavami kralja Emanuela in kralja Petra. To spada v filatelistični muzej ne pa v narodni. Dalje so v muzeju neke stare eskimske copate, avstrijske sablje, plinske maske itd. To so res vse zelo stari predmeti, ampak če bi šlo zato, da zbiramo zgolj starino, bi ne zadostoval celi Slovenski narodni dom za takšne namene. Dalje predmeti, ki govorijo o zgodovini Hrvatov, kakor je na primer tamburica, tudi ne spadajo v muzej. Precej prostora zavzemajo stare knjige, večinoma verske, iz leta 1830 naprej. Če bi se striktno držali pravila, da nam je potreben muzej ameriških Slovencev, bi tudi te stare "bukve" ne spadale v muzej, ker pričajo o zgodovini Slovencev v stari domovini, ne pa o naši.

Poudarili smo že, da je v muzeju dosti predmetov, ki so res pomembni, važni in dragoceni prispevki. Nedvomno pa je še več takšnih predmetov, ki se nahajajo v privatnih rokah in katere radi dragocenosti njih lastniki za enkrat niso pripravljene izročiti muzeju. Zbirati takšne predmete, zanimati se za zgodovinske podatke o ameriških Slovencev, shraniti važne listine naših rekdanjih in sedanjih

UREDNIKOVA POŠTA

Za gimnazijo v Starem trgu

Za gimnazijo v Starem trgu pri Ložu so darovali sledeči rojaki:

Venceslav Palcich, \$55; Frank Troha, \$53; Ivana Okolish, \$25; Anton in Ana Krapenc, \$25; Alojz Palčić, \$20; John Koren, \$15; Neimenovan, New York, \$15; Neimenovan, New York, \$15; John Mjakar, \$10, John Mihelcich, \$10; Mary Kerzisknik, \$10; Zenski klub "Bled," Chicago, Ill., \$10; Frances Zagar, \$10; Pavlina Knaus, \$10; John Sustarsic, \$10; Anton in Margaret Previc, \$10, Ontario, Canada.

Po \$5: John Krasovic, Frank in Jennie Fatur, Frank Mjakar, Joseph Janesich, Louis Palcic, Neimenovan, Chicago, John Koss, Frank in Mary Krapenc, Frank E. Lunka, Joseph Sustarsic, Albin Samsa, Joseph Gerbec, Louis Bartol, Matija Kranc, Anton Kebe, Anton Mjakar, Janez Mjakar, Matija Krasovec, Mirko Intihar, Jacob Krasovec, France Kocevar, Karolina Kocevar, Anton Poje, Janez Kosir, Alojz Drobnic, Ivan Kandare, Franciška Kandare, Franciška Kebe, Anton Kukec, Margaret Zele, Jernej Znidaršič, Janez in Margaret Gerbec, Ivana Jereb, Marija Tratar, Ana Boh.

Po \$3: Louis Kosmrl, John Kochevar, Maria Cupin, Anton Zigmund, Marija Semrov, Franc Strazisar, Franc in Terezija Sterle, Gregor Porok.

Po \$2: Mary Nicholas, Ivana Ozbolt, Antonia Meglic, Andrej Zalar, Ivana Doles, Andrej Zalar, Janez Opeka, Ivana Naglic, Marija Zgajnar, Janez Strazisar, Jacob Baraga, Frank Jeleric, Frank Kranjc, Frank Zbasnik, John in Mary Turk, Anton in Agnes Benchan, John Kosicek.

Po \$1.50: Johana Slamnik, Fannie Medizer.

Po \$1: Mary Arnez, Agnes Bencan, Helena Kushar, Frank Smith, Frank Udovic, Joseph Oblak, John Zivetz, Sr., John Zivetz, Jr., Anton Vidrih, Anton Obreza, Gregor Kovsca, Anton Pirman, Anton Bucar, Daniel Osaben, Matija Ilerica, Anton Hribar, Janez Zakrajsek, Ivan Hribar, Ivana Drobnic, Matija Hornacek, Jozef Znidarsic, Ivana Caserman, Marija Palcic, Margaret Pecnik, Nežka Arko, Franc Segar, Jozef Segar, Marija Spetic, Janez Klančar, Janez Misic, Marija Cerne, Marija Moeck, Marija Znidarsic, Francka Smrdel, Anton Troha, Ivana Lukezic, Ivana Troha, Margaret Grimsic, Jozefa Platnar, Marija Sustarsic, Marija Gerbec.

Po 50 centov: Ivana Skerl, Anton Susa.

Vsa imena, tudi domača (hišna) so bila poslana na gimnazijo v Stari trg, kakor tudi vsote in rojstni kraj darovalcev. Skupaj je bilo nabranega \$581, za kar so prejeli tam 29,050 dinarjev. Od gimnazije smo prejeli sledeče potrdilo:

"Potrdilo, s katerim potrjuje ravnateljstvo Gimnazije v Starem trgu pri Ložu prejem 29,050 (devetindvajset tisoč petdeset)

organizacij in društev, skrbeti, da se ohrani kolikor več mogoče pisanih podatkov, zbrati po raznih virih podatke o udeleževanju raznih posameznih Slovencev v splošnem ameriškem življenju, naj to bo na verskem, političnem, kulturnem, književnem, industrijskem, bizniškem, itd. polju—to bi morala biti naloga takšnega muzeja. To naloga pa ni nikakor enostavna. Bolj je zapletena kot se to zdi. Za njeno uresničenje je treba požrtvovanja in volje. Toda kdor bi v tem uspel bi storil neprecenljivo uslugo vsem ameriškim Slovencev, kajti ohranili bi njihovo zgodovino in poznejši rodovi bi mogli natančno reči, da so tu v Ameriki živeli, delali in gradili tudi Slovenci.

To smo hoteli v kratkem omeniti v zvezi z našim muzejem. Toda več kot vse besede, govorijo dejanja. Zato ponovno: Komur je res do tega, da se ohrani to našo važno kulturno ustanovo, naj pride na plan in prispeva svoj delež za Slovenski narodni muzej!

dinarjev, katere so zbrali tukajšnji rojaki, ki žive v Ameriki kot pomoč naši gimnaziji. Stari trg, 7. novembra 1948. Za gimnazijo: v. d. ravnatelj. Krajc Justa. Pečat gimnazije."

Podpisana se prav iskreno zahvaljuje vsem rojakom, kateri so darovali za to tako potrebno in koristno ustanovo. Vsa čast vaši narodni zavesti. Tam potrebujejo zelo veliko stvari. Ako kateri rojak ali rojakinja želi pomagati gimnaziji, lahko pošlje paket direktno na gimnazijo. Svinčniki, pisalni papir, različne barve za slikanje, znanstvene knjige in vse druge potrebščine, ki se rabijo v šoli bodo dobrodošle. Tudi za hrano in obleko vam bodo hvaležni. Naslov: Državna Gimnazija, Stari trg pri Ložu, Slovenija, Jugoslavija.

Z narodnim pozdravom,

Anton Krapenc, Chicago, Ill.
Venceslav Palcich,
Greensburg, Pa.

Pohod desetic

Glavni stan "March of Dimes" slovenske sekcije je dodatno prejel sledeče prostovoljne darove: Dar slovenskih godbenikov \$102.00, Klub društev Slovar. doma na St. Clair Ave. \$50, nabrano na seji Zveznih društev uradnikov \$35.50, Mr. Anton Grdina Sr. \$25, North American Bank Co. \$25, društvo Danica št. 11 SDZ \$10, Glasbena Matica iz Clevelanda \$10, Mr. Dominik Lusin \$10, J. F. Perko & Co. \$10, Slovenski narodni dom East 80 St. \$10, Tom's Garage \$10, društvo Euclid št. 29 SDZ \$5.50, društvo Ambassadors št. 62 SDZ \$5, dr. Sv. Janca Krstnika št. 37 ABZ \$5, društvo Bled št. 20 SDZ \$5, društvo Danica št. 34 SDZ \$5, Euclid Home Co. \$5, August Hafner \$5, društvo sv. Jozefa št. 169 KSKJ \$5, društvo Kraljica Miru št. 24 SDZ \$5, društvo Krasni raj št. 160 ABZ \$5, Hon. guverner Frank J. Lausche \$5, društvo Marije Vnebovzjetje št. 130 ABZ \$5, Oražem Confectionery \$5, društvo Presev. Srca Jezusa št. 55 SDZ \$5, Častna straža SDZ \$5, društvo Slovan št. 3 SDZ \$5, The Social-Aires Club \$5, Pete Sokach \$5, Pauline Stampfel \$5, društvo Sv. Ciril in Metod št. 18 SDZ \$5, John Vene \$5, Paul Oblak \$3, Dr. Carl W. Rotter \$3, Mrs. Mary Somrak \$3, Anton Martincic \$2, Martin & Helen Pernush \$2, Mrs. A. Rozman \$2, Wm. A. Vidmar \$2, Mrs. Rose Chesnik \$1, Mrs. Mary Jerman \$1, Mr. Geza Kocit \$1, Anton Mernarsich \$1, Stan Mezc \$1, Mark Zivoder \$1.

Do danes nabrani prostovoljni doneski znašajo \$653.50. Darovi se sprejemajo do 10. februarja in kdor želi darovati, ker še ni daroval, naj pošlje prispevek na naslov "March of Dimes," 6401 St. Clair Ave., Cleveland, 3, Ohio.

Vsem prispevateljem naj bo v imenu nesrečnih otrok izrečena prisrčna zahvala.

Odbor.

Maks Kakl:

LETO TABORJEV NA KOROŠKEM

Slovenski narod v svoji celoti ima pokazati v svoji preteklosti dosti časov, v katerih mu je bila dana priložnost, da je izpričal svoje ustvarjalne sile. Vso dolgo dobo težkih stoletij je vztrajno branil svoj narodni življenjski prostor in svojo narodno bit. Braniti je moral svojo zemljo, svoj Jadran in svojo Gorico proti Italijanom, svojo Žiljo in Gotsi Svetu proti Nemcem, ki so hoteli uničiti slovenski življenjski prostor in svojo narodno bit. Braniti je moral svojo zemljo, svoj Jadran in svojo Gorico proti Italijanom, svojo Žiljo in Gotsi Svetu proti Nemcem, ki so hoteli uničiti slovenski življenjski prostor in svojo narodno bit. Braniti je moral svojo zemljo, svoj Jadran in svojo Gorico proti Italijanom, svojo Žiljo in Gotsi Svetu proti Nemcem, ki so hoteli uničiti slovenski življenjski prostor in svojo narodno bit. Braniti je moral svojo zemljo, svoj Jadran in svojo Gorico proti Italijanom, svojo Žiljo in Gotsi Svetu proti Nemcem, ki so hoteli uničiti slovenski življenjski prostor in svojo narodno bit.

Leto 1848, leto prebujenja narodne zavesti, je našlo v osebi Matije Majarja Žiljskega svojega velikana, ki je kot prvi postavil zahtevo po Združenju Slovencev. Zedinjena Slovenija je bila odslej smernica za narodno življenje. Zedinjena Slovenija je bil narodni program vsega ljudstva, o njej so peli pesniki, o njej je sanjal sleherni rojak, za njo so se borili v parlamentu in na politični fronti. Za Zedinjeno Slovenijo so bili pred 70 in 80 leti veliki tabori. Po zlomu Avstro-Ogrske je bil čas, a krivični plebiscit in barantanje imperialistov z živim narodom na Koroškem in Primorskem sta spet zabrajala, da bi se združili ves slovenski rod. Mladi junak Malgaj, na katerega grobnem spomeniku stoje besede:

O jaz ne spim,
le čakam vas
in čakam čas,
da gremo skupaj čez St. Vid
med brate naše Žiljo pit.

In njegovi tovariši so takrat zaman dali svoja življenja. Šele narodnoosvobodilna borba, ta najslavnejša doba slovenske zgodovine, je uresničila stoletni sen vsega slovenskega naroda. Partizanska vojska je osvobodila celotno slovensko ozemlje in prvič v zgodovini smo bili združeni vsi Slovenci. Toda imperialistom to ni bilo po volji. Ponovno so začeli barantati z živim slovenskim ljudstvom. Medtem ko matični narod v Jugoslaviji ustvarja elanom srečnejšo bodočnost, slovenski življenjski prostor in delemo tudi na primorskih tleh še ni svoboden. Namesto, da bi se pridružil ustvarjalnemu poletu matičnega naroda, se moramo naprej boriti za svojo zemljo in nadaljevati stoletno borbo po združitvi z matičnem narodom. Kadar se bo pisala zgodovina teh let, bodo imenovali leto 1948 leto taborov.

Na štirih mogočih taborih se je zbralo slovensko koroško ljudstvo, da izrazi kot v starih časih svojo voljo po združitvi z matičnim narodom. Tako sta bila v nedeljo, dne 6. junija 1948 tabora v St. Janžu, v Rožu in na zgodovinskih tleh v Globasnici, kjer je nekaj stalo rimsko mesto Juena. Bil je zastopan v St. Janžu ves Rož, Globasnico so prišli iz Pliberka in Zelezne Kaple, iz Libelci in Zvabeka, iz Velikoveca in iz vasi pod Svinško planino, bila je zastopana slehera vas naše Podjune. Dne 13. junija 1948 pa so imele Gure svoj veliki dan. Tudi tu so prišli ljudje iz vseh delov slovenskega ozemlja severno od Dra-

ve. Pevci iz Celovca, Pliberka, Kotmare vesi, Hodiš, Bilčovsa, Loge vesi in Škofič, škofiški tamburaši, brnški štehovci, kostaniški igralci "Nove Mfkllove Zale" in šentiljski pionirji so skrbeli za pester kulturnoprosvetni spored. Kakor je bil tabor pod Jerbekom po številu navzočih najmočnejši, tako je bil žiljski tabor, ki je bil dne 26. septembra 1948 na Brnci najpomembnejši. Tukaj pod starim Dobračem je izrazila Žilja preko svojih sinov in hčera svojo voljo, da hoče ostati, kar je vedno bila, slovenska Žilja, ožja domovina velikih slovenskih sinov. Žiljan je tam povedal, da je tudi slovenska Žilja sestavni del Slovenije in zato terja pred vsem svetom svojo sveto prioborjena pravico, da postane se-

VRNIL SE JE S TEMNO-POLTNO ŽENO IN HČERKO

Ljubljana. — Pred nekaj dnevi se je vrnil iz Avstrije naš rojak Ivan Hočevar s svojo temnopoltno ženo, ki je po rodu Abesinka iz Adis Abebe, in z dveleno Oktavijo, ki je po svoji materi podedovala temno polt. Naša domovina je sprejela njega in njegovo ženo ter hčerko, čeprav sta temnopolti, z istim veseljem in ljubeznijo kakor vse druge.

Obiskali smo jih v bazi za repatriiranje na Jesenicah, kjer so se nastanili za nekaj dni, dokler ne dobijo svojega stanovanja in službe. Dobili smo jih v topli, zakurjeni sobi. On je čital časopis, žena je šivala, mala pa je pila mleko, ki ga ji v bazi ne manjka. V peči je prasketal ogenj, zunaj pa je bril mrzel gorrenjski veter, ko so nam vsi trije Hočevarji pripovedovali o svojem življenju. Tudi mala Oktavija je s svojimi svetlikačnimi orientalskimi očmi sledila vsaki besedi, ki sta jo izgovorila oče in mati.

Hočevar nam je pripovedoval svojo življensko zgodbo, večkrat se je med pripovedovanjem zamislil, spomnil se je na svoja mlada leta, ki jih je preživel pri težkem delu in v pomanjkanju. Toda kaj vse to, danes je srečen, saj je v svobodni, novi Jugoslaviji!

Ni dolga povest o človeku, ki so ga izkoriščali: stara Jugoslavija, Nemci, Avstrijci in Angličji. Rodil se je med prvo svetovno vojno v Celovcu. S tremi tedni ga je prepustila mati tujim ljudem. Devet let star je padel pod mlinsko kolo, posledice za to je nosil vse življenje. Iz bolnišnice so ga poslali kot občinskoga reveža v občino Raka pri Krškem. Tam je spal v občinskem zaporu na kupu slame, kjer je opravljal vsa kmečka dela— postal je hlapec. Toda ko je gonil zgodaj jutraj na pašo govedo, je premišljeval o svoji bodočnosti in napravil sklep, da ne bo vse življenje hlapec. Sel je v Ljubljano. Tam je videl v kavarni lepo oblečenega natakara. Porodila se mu je misel, da bi postal natakar. Vstopil je v kavarno in prosil, če bi ga sprejeli v učenje. Toda nagnali so ga. Nekega dne je čital v časopisu, da na Rabu sprejmejo več vajencev-natakarjev. Tako jo je mahnil peš na Rab, ker za vlak ni imel denarja. Tu se je izučil za natakarja, nato pa služil po raznih gostilnah in kavarnah v Mariboru in Beogradu. Boril se je za vsakdanji kruh. Večkrat je bil tudi brezposeln. Delati je moral tudi kot skladiščni delavec v tovarni čokolade v Beogradu. Od leta 1939 do 1941 je služil vojaški rok. Po kapitulaciji je delal v jeseniški kolodvorski restavraciji, nato pa v

stavni del Zedinjene Slovenije.

Na vseh taborih so govorili predstavniki slovenskih narodnih organizacij, zbranim množicam o težnjah in zahtevah našega ljudstva. In prebivalstvo Slovenske Koroške je glasovalo na teh taborih, okoli 10,000 rojakov se je zbralo pod milim nebom, da pred vsem svetom jasno in glasno izpove to, kar hoče. Kot je glasovalo med narodno osvobodilno borbo naše ljudstvo nacističnemu terorju z orožjem v roki v gozdovih in po planinah in častno zmagovalo v krvavem plebiscitu, tako je tudi letos na velikih taborih glasovalo kljub nasilju in terorju, ki se tudi danes izvaja nad našim človekom in izrazilo na najbolj demokratičen način svojo voljo. Volja našega v trpljenju kovane, v borbi prekaljenega in z novim duhom prepojenega ljudstva po združitvi z matičnim narodom je nezmljiva: to je vsemu svetu ponovno dokazalo leto 1948, leto taborov.

hotelu na Bledu. Leta 1942 so prišli k njemu gestapovci in mu rekli: "Delal boš za nas, postal boš gestapovec, dobro se ti bo godilo!" Toda Hočevar je bil zaveden Slovenec, zato je odklonil, da bi postal izdajalec svojega lastnega naroda. Zato pa ga je "Arbeitsamt" poslal na delo v Avstrijo. Prišel je na Dunaj, kjer je delal v raznih hotelih. Še ko je Hitler gospodoval v Avstriji, je skrival v hotelu zavodne Avstrijce in imel stike z avstrijskimi komunisti. Po prihodu rdeče armade na Dunaj je delal pri sovjetski policiji.

V hotelu "Imperial" na Dunaju se je seznanil z mladim dekletom Marijo Thess. Bila je na praksi v hotelu. Na Dunaj je prišla iz Trsta, kjer je bila

(Dalje na 3. strani)

UMIRANJE OTROK NA KITAJSKEM

Veliko je na Kitajskem številu otrok, ki jih revni starši položijo na cesto, kjer skoro vsi umro. Vzrok temu je velika revščina in glad. V teku leta 1933 so našle v Sangaju 24,000 otroških mrličev, ki so jih pobrali po cestah. Vsako leto naraste število takih otrok na desettisoče. Drugod po Kitajskem se je pred vojno vršilo isto. Na milijone otrok umre na Kitajskem na tak način. Starši jih niso mogli preživljati in zato so izpostavljali otroke na cesto v upanju, da se jih kak bogat someščan usmili. Ali tudi na Kitajskem večina bogatašev nima srca.

STAROST ZOBNE ŠETKE

Dandanes je zobna ščetka v rabi pri vseh ljudeh, ki jim je do zdravja in čistoče. In vendar je minulo komaj 160 let, odkar je prvič rabili to prekoristno sredstvo za čuvanje zob. Izumil jo je neki kaznjenc, po imenu Edis, v nekem angleškem zaporu. Dolge ure zapora si je krajšal s tem, da je delal razne poizkuse za izum, ki bi naj mu pozneje v svobodni pomagal do denarja. Poizkušal je vsemogoče in končno izdelal majhno, komaj za prst debelo in dolgo ščetko za čiščenje zob. Do takrat so si ljudje čistili zobe s koščki blaga. Njegov izum je kmalu zaslovel po vsej Angliji. In ko je prišel iz zapora, je Edis ustanovil družbo za izdelovanje zobnih ščetk. Ta družba obstaja še danes in nosi še vedno ime Edis.

Presto, Pa. — Dne 24. januarja je umrla v bojnišnici Mary Demshar, stara 69 let, doma od Zirov nad Škofjo Loko. Zapušča moža in dva sinova, od katerih je eden kaplan v Ambridgeu, Pa.

VRNIL SE JE S TEMNO-POLTNO ŽENO IN HČERKO

(Nadaljevanje z 2. strani)

v nekem dekliškem zavodu že od svojega šestega leta. Njen oče je bil Nemec in precej premožen, mati pa Etiopijka iz neke plemiške rodovine iz Adis Abebe v Abesiniji, kjer se je tudi rodila Marija. Leta 1938 so očetu zaplenili vse premoženje Angleži. Zato ni mogel več plačevati visoke vzdrževalnine za zavod. Zato je prišla na Dunaj, kjer sta se našla s Hočevarjem, ki jo je nameraval poročiti. Zato je zaprosil l. 1945 za repatricijo v Jugoslavijo skupno s svojo zaročenko. Slabe izkušnje je imel iz stare Jugoslavije, toda kljub temu se je napotil nazaj, saj je vedel, da se vrača v novo Jugoslavijo. V Lipnici so Angleži zadržali ves transport repatriirancev za Jugoslavijo in jih odvedli v taborišče. V taborišču pa so bili četrtniki in domobranci, ki so Hočevarja in tudi ostale tako prestrašili z novo Jugoslavijo, da jih je postalo strah pred njo.

"Kaj si znorel, da hočeš v Jugoslavijo, tam ti vse odvezamejo, nato pa te zaprejo v koncentracijsko taborišče", so mu govorili.

Tako je preplašen nad novo Jugoslavijo zapustil taborišče in misel na vrnitev v Jugoslavijo. Odsel je s svojo zaročenko v Celovec, kjer sta delala v angleškem ofic. hotelu "Moser". Ivan je stregel gostom, Marija pa je bila hotelska čistilka. Leta 1946 se jima je rodila hčerka. Sedaj je morala Marija negovati hčerko in garati od jutra do večera v hotelu. Oba sta delala Angležem za majhno plačo, samo da sta lahko preživela sebe in otroka. Ivanova začetna plača je bila 200 šilingov (kaj je to, če pomislimo, da stane kilogram kruha na črni borzi od 20 do 30 šilingov).

Večkrat sta premišljevala, da bi se vrnila v Jugoslavijo. Toda vedno znova so jih strašili. Angleži so govorili: "Jugoslavia wien nichts gut!" Beli in ustaši pa so strašili. "Hočete priti v koncentracijsko taborišče, kjer bosta umrla od gladi." Resnice o Jugoslaviji pa jima ni povedal nihče. Toda v Celovcu nista hotela več ostati. Šel je po nasvet na IRO (Mednarodna organizacija za begunce). V veliki hiši je na hodniku zagledal velike mamljive plakate.

"Slovinci, Poljaki, Rusi in drugi begunci, javljajte se za delo v Ameriko! Sprejemamo močne in zdrave ljudi za rudnike in plantadžah v Ameriki! Plača dobra, zagotovljeno brezskrbno življenje! Po osmih mesecih lahko pride za tabo žena. Prijavite se, ne bo vam žal!"

Ivan se je ustavil pred temi plakati. Premamile so ga zveneče besede, vstopil je v svetle sobe te "človekoljubne" organi-

zacije. Povprašal je za predsednika, toda do njega ga niso spustili. Predsednik nima časa za razgovore z navadnimi ljudmi. On je v tem času opravljal svojo službeno dolžnost v najboljšem celovškem hotelu pri angleškem bifsteku in renskem vinu — to si lahko privoščijo saj zaslužijo v enem mesecu več kot Ivan v 10 letih. V uradu pa so se sedele nališpane dame, ki so mu naredile uslugo, da so ga vpisale na listo za delo v Ameriki in mu še obljubile, da bo lahko šel s prvim transportom. S tem, da je bil sprejet na listo, si je tudi pridobil pravico za brezplačno vzdrževanje družine do odhoda v Ameriko na račun IRO-a. Zato je moral zapustiti svojo službo in se naseliti z ženo in otrokom v taborišče Spittal ob Dravi, kjer naj bi počakal na prvi transport.

Toda še pred svojim odhodom v taborišče je Ivan začel razmišljati. "Odsel bom v Ameriko, toda kdo mi jamči, da bom tam dobil tudi svojo službo? Kdo mi jamči, da se bom lahko čez dve ali tri leta vrnil nazaj in si prislužil kaj denarja." Nekaj mesecev prej je odšla v Ameriko Barkovičeva s Sušaka s svojo hčerko. Z obema hčerka-ma in možem je niso sprejeli, ker sta bila ena hčerka in mož boleha. Amerika pa sprejema samo močne in zdrave ljudi. Ivan je čital pismo, ki ga je pisala iz Amerike Barkovičeva svoji hčerki.

"Draga hčerkica! Jaz bi Ti večkrat pisala, toda nimam denarja za znamke in pisma. Delam v tovarni obleke. Zaslužim 25 dolarjev na teden, hrana pa stane skoro toliko dolarjev. Po tem si tudi lahko predstavljaš najino življenje . . ."

Ivan je čital tudi pismo svojega prijatelja, ki dela v rudniku v Ameriki in zasluži za najtežje delo na teden 50 dolarjev. Vse to je čital in premišljeval in postalo mu je žal, da se je prijavil za Ameriko. Toda v službo ni mogel več nazaj. Odpravil se je v taborišče Spittal na Dravi, kjer je že prvi dan moral prezebat tri ure pred barako komande taborišča, kjer so mu nato svetovali, naj si poišče

stanovanje v kakšni gostilni in naj se zgleda naslednjega dne. Šele drugi dan so mu odredili prostor v baraki, nad katerim pa se je zgrozil. Hotel je poprositi za boljše stanovanje. Čakal je spet ves predpoldan z ženo in hčerko pred barako komande, ne da bi kaj opravil. Lačen in prezebel se je skupno z ženo razjokal kot majhen otrok. Preklel je Angleže, Avstrijo, Mednarodno organizacijo IRO, ki ni nič drugega kakor trgovina z ljudmi, ter se je odločil, da se vrne v Jugoslavijo, pa čeprav bi bilo tam še tako hudo. Zopet se je javil za vrnitev v Jugoslavijo.

Odsel je nazaj v Celovec, se poslovil od svojih prijateljev Slovincem ter v celovski bolnišnici obiskal svojega prijatelja Kourleale, ki je doma iz Brežic in čisti pribor v hotelu "Moser". Rekel mu je: "Sedaj pa grem zares!"

"Kam? V Kanado ali v Argentino?" ga je vprašal Kourleale.

"V Jugoslavijo gremo!" "Se ne bojiš?" ga je še povprašal prijatelj, ki bi tudi že zdavnaj rad odšel domov, toda preveč so ga že oplašili z novo Jugoslavijo.

"Piši, kako je tam!" Tako mu je naročilo nad 50 prijateljev, ki živijo isto življenje, kot ga je živel on. Mnogo izmed teh ima svoje sorodnike v Jugoslaviji, toda ne upajo si pisati jim. Zvedeli so namreč, da v Jugoslaviji takoj zapro tistega, ki dobi pismo iz Avstrije.

Tako se je poslovil Ivan s svojo družino od Celovca. Na meji ga je plašil z Jugoslavijo še nek Srb-agent. Na vse načine je pregovarjal Ivana od vrnitve. Toda Ivan in njegova žena sta se trdno odločila: "Naj bo, kar hoče, greva v Jugoslavijo!"

Tako ja prestopil mejo. Srce

Zavarovalnina
proti ognju in nevihti in avtomobilskimi nezgodami
ZA ZANESLJIVO POSTREŽBO SE PRIPOROČA
DANIEL STAKICH
AGENTURA
15813 WATERLOO RD.
KE 1934

LEO'S CORSAGE SHOPPE
CVETLICE ZA VSE SLUČAJE
Naša posebnost so šopki za svatbe in "corsages." Dopoljemo kamorkoli v Cleveland in Cuyahoga okraj.
LEO IN DOROTHY SYGULA — 566 BROADWAY
Bedford, Ohio—Tel.: Bedford 1782

Zanesljiva, točna
INCOME TAX postrežba v uradu
LAKELAND REALTY CO.
15604 WATERLOO ROAD — KE 6681
JOHN ROZANCE SE PRIPOROČAMO
Uradne ure: 9:30 do 8. zvečer

mu je razbijalo, v grlu ga je stiskalo. Jesenice. Luči, svež zrak, strah, vse to ga je prevze-lo, da je omedlel. Ko se je ustavil vlak, je gledal, kje bo videl bajonete. Zagledal je miličnika. Zdal me bodo, si je mislil, in zopet je v strahu omedlel. Toda miličnik je bil zelo prijazen. Bo že še prišlo kaj hujšega, si je mislil ko je odšel miličnik. Na postaji je povprašal nekega železničarja, če jih več pride iz Avstrije in za kako dolgo jih zapro. Začuden ga je pogledal železničar in mu odgovoril: "Do sedaj še niso nobenega. Vi pa greste sedaj najprej v bazo, nato pa v službo."

Ivanu je bilo vedno lažje pri srcu. Mogoče pa le ne bo res vse, s čimer so nas strašili. Prišel je v bazo. Oziral se je za žično ograjo—ki je v angleških taboriščih ne manjka—toda če je gledal še tako natanko, je ni videl. Prišli so v toplo sobo. Dobili so sladko belo kavo, za Oktavijo pa mleko. Strah je izginal. Drugega dne zopet dobra hrana. Najbolj pa je bila zadovoljna Marija, ki je dobivala za svojo Oktavijo mleka, kolikor ga je hotela. Ivana je bilo še strah, kako bodo sprejeli nje-

V blag spomin
prve obletnice odkar je umrl naš dragi, nepozabni soprog, oče in stari oče

JOHN ZAJC
ki je odšel v večnost
3. februarja 1948

Minilo je že leto dni, odkar zapustil si nas Ti, odsel si tja, kjer ni trpljenja, tja, odkoder ni vrnitve. V tihem grobu tam počivaš in večno smirno spanje spiš, ne mile prošnje ne solze. Te s tega sna več ne zbude. Na Tvoj grob bomo položili rdečih vrtnic sipek lep, naj bo dokaz ljubezni naše, da nam je spomin na Te svet.

Zaljujoči ostali:
Mary, soproga
John in William, sinova
Mary, sinaha
John in Donnie, vnuka
Cleveland, O. 3. februarja 1949.

govo ženo? Kot tujko, kot tem-nopolto, zaničevano žensko. Toda v bazi je zvedel, da že iščejo službo za njega in ženo. Povedali so mu, da so v Jugoslaviji dobrodošli vsi ljudje, pa čeprav so temnopolti.

Tako je dobil zaupanje v novo Jugoslavijo in spoznal vso resnico tri leta od Angležev zapeljani in prevarani natakari Ivan Hočevar.

Mračilo se je, ko je končal svojo življensko povest. Mala Oktavija je zaspala na rokah mame, ki je pazljivo poslušala svojega moža, saj že vse razume po slovenski, edino govornica ji še dela preglavice. Toda ob odhodu nam je obljubila, da ko jo obiščemo drugič, ko bo že v službi, bo tudi že govorila slovenski in ji ne bo več treba "dajčati". Ivan pa nam je za slovo še naročil: "Če boste o meni kaj pisali v časopisu, napišite še vabilo vsem mojim prijateljem in Slovincem, ki so še danes zapeljani v Avstriji, naj se vrnejo v domovino, ki jih pričakuje z odprtimi rokami in naj nikar več ne čakajo, da jih bo prodal IRO. Jaz sem spoznal že vso resnico o novi Jugoslavi-

V blag spomin
ob četrtni obletnici prerane smrti našega nepozabnega sina

S/SGT. FRANK BENIGAR
ki je za vedno zatisnil svoje mile oči dne 3. februarja 1945:

štiri leta je minilo, kar si Ti zapustil nas; grob Tvoj pa mi krasimo. To edina tolažba je za nas. Kako pozabit ti gomilo, kjer Tvoje blago spi srce, ki nam je vedno vdano bilo, ves čas do zadnjega dne! Saj ne mine nikdar dneva, da ne bi bili v duhu tam, kjer Tvoje truplo zdaj počiva. Tvoj dom je zdaj hladen.

Zaljujoči ostali:
Frank in Mary Benigar, starša;
Anthony, brat.
Cleveland, Ohio, v februarju 1949.

ji, ki je res prava država vseh se. Tukaj vas čaka dovolj dela, delovnih ljudi. Tovariši, vrnite pa tudi lepše življenje!"

ZA ZANESLJIVO ZAVAROVALNINO
proti OGNJU—NEVIHTAM—AVTO POSKODBAM, ITD., pokličite
JOHN ROZANCE—15216 Lucknow Ave.
KENmore 3662
PRODAJALEC ZEMLJIŠČ IN ZAVAROVALNINE

Vam bo ugajal National City nov FIVE POINTS URAD!

Najsibo, da ste trgovec v tej naselbini ali prebivalec, vam bo ugajal ta novi urad National City banke v vaši sosesčini. Ugajal vam bo ker je priročen—ugajal vam bo ker vam nudi sleherno postrežbo v bančnem oziru. Posetite ga kmalu, ali ne?

Dovolj prostora za parkanje za odjemalce

- Čekovni računi
- Bizniška posojila
- Hranilne vloge
- Posojila na vknjižbe
- Varnostne shrambe
- Osebná posojila
- Pošiljanje denarja v tuje dežele

THE NATIONAL CITY BANK
— OF CLEVELAND —
Five Points Office
Member Federal Deposit Insurance Corporation

POŠILJANJE MOKE in PAKETOV z živežem v Jugoslavijo

Od zdaj naprej pošiljamo moko v Jugoslavijo po dveh cenah, dajajoč s tem na razpolago pošiljateljem, da pošljejo svojem moko s plačano dostavo do Reke ali pa do MESTA PREJEMNIKA (do hiše).

CENE MOKE SO:

1) **VREČO BELE MOKE 100 funtov** pošljemo za **\$9**
Prevoz do REKE IN ZAVAROVANJE za polno izgubo (total loss) do mesta prejemnika je uračunano v gornji ceni. Prejemnik mora v tem slučaju sam plačati stroške prevoza od Reke do svojega bivališča.

2) **VREČO BELE MOKE 100 ft.** pošljemo za **\$12**
V tej ceni so uračunani vsi stroški za zavarovanje proti polni izgubi (total loss), kot tudi stroški prevoza od Reke do NASLOVA PREJEMNIKA kjerkoli v Jugoslaviji, tako ne bo prejemnik plačal nobenih stroškov ko prejme moko.

Naša moka, ki jo dobavljamo od poznane firme "GENERAL MILL," je prvovrstne kvalitete, vsebujoča visoko količino proteina, najmanj 13½%.

STANDARD PAKETI za naročitev naših **NOVIH Standard paketov**, vprašajte za cenik in naročilne liste (Order Forms). Dostava moke in Standard paketov je garantirana. V slučaju izgube pošiljke, vrnemo denar.

PO OBEH CENAH POSLJEMO ISTO KVALITETNO MOKE, KATERA JE SEDAJ PAKIRANA V IZREDNO MOČNE VREČE (OSNABERG BAGS) ZA IZVOZ.

Ena oseba lahko pošlje z isto ladjo največ **PET VREČ MOKE** in to na pet različnih oseb v Jugoslaviji.

Opozarjamo, da postane vse blago po naročbi Vaša last, dočim smo mi samo posredovalci med pošiljateljem in tukajšnjimi oblastmi. Ček in Money Orders naj se glase na "DOBROVOLJNI ODBOR."

URADNE URE: Vsak dan od 9. zjutraj do 5. zvečer. V nedeljo in ponedeljek je urad zaprt.

DOBROVOLJNI ODBOR
245 WEST 18th ST. NEW YORK 11. N. Y.
Telefon: WAtkins 4-9016

BRANISLAV NUŠIČ: IZBRANE ČRTICE

KIKANDONSKKE ZADEVŠČINE

(Nadaljevanje)
"Ne dam!" odločno odbija predsednik. "Jaz vodim to reč in vem, kako je treba."
Nekdo iz množice je začel mi-

Pop Pera je spet vihtel roke in zahteval besedo, Jelisija pa je kar cvilil: "Zakaj ne daš popu besede, daj popu besedo!"
Josip se je nekoliko izprsil, se namrgodil in vzkliknil: "Mir! Pop ima besedo!"

Pop se vzpne nekoliko na prste, s pestjo si počese brado, pokaklja, namigne Jelisiju in prične: "Meščani, mi vsi imamo živino, ta eno, drugi dve in kdo celo tri krave. Lejte, meni na primer je bog dal tri krave—in seveda mi vsako leto izvolimo takole po enega govedarja. Hočem reči, ne da bi volil vsako leto prav tako, marveč se zberemo v krčmi ali

kjer koli in potem, kogar hočemo. Hajd, Jona, kakor da smo z njim oženjeni! Pri tem pa menda nihče—kakor bi se spodobilo državljanu te dežele in države—trezno ne premisli, kakšen je, majka njegova, tale Jona. In lahko se reče, da tale Jona ni prida. Lejte, v teh nekaj letih —pa kaj bi pravil: moji kravi se je odčesnil rog, izgubilo se je Tripkovo tele. In potem, bratje, vse to ob strani, hajd, pa povejmo, tele se je samo izgubilo, ni ga vprav Jona zapravil. Ampak, bratje, jaz vas iskreno vprašam, položite roko na srce in recite: koliko daje posamezna krava, a? Daje po šest litrov, a lahko

bi jih dajala po deset, mar ne? Kaj pa molčite?!"
"Moja jih daje petnajst!" vzklikne Jevrem iz množice.
"Prosim, prosim, to je takšno pleme, to je docela druga reč. Ampak vprašam jaz na primer tebe, brat Jelisija, koliko ti daje krava?!"
"Šest, šest litrov . . ."
"Lejte torej, lahko pa bi jih dajala štirinajst. Poznam to kravo,—ko jo je Jelisija kupil, je bila . . ."
"Prosim, prosim," se izprsi gozdar Josip, "prosim k stvari! Pop, ti si zdaj prešel h kravam, nato lahko k mleku pa na sir in takšne reči, torej k stvari!"

"Naj govori!" vzklikajo iz množice.
"Prosim za besedo!" vzklikne učitelj Dragoljub.
"Naj končam, naj končam! Nikar mi ne mečite polen pod noge!" vpije pop. "Kar je poglavitno, mi ne pustite govoriti."
"Pa govori, brate, o govedarju, kar bi trafil o Jelisijevi kravi!"
"Torej, prosim," nadaljuje pop. "Pravim, da Jona ne varuje živine kakor bi bilo treba in zato mislim, da nam ni treba več izbrati Jono, ko imamo tako krasnega človeka kakršen je živko!"
"Nočemo, hočemo, nočemo,

tako je, ne in ne!" se dvigne hrušč in trušč. Eni vpijejo, drugi ženo drugo pa ne veš ne konca ne kraja.
"Pustite popa govoriti!" renči Jelisija. "Ne marate, ker vidite, da vas je premagal. A prosim, gospod predsednik—(gozdar Josip je zarinil roke v žep in se izprsal)—prosim, jaz sem za to, da pop nadaljuje."
"To pa vendar ne gre, brate, da bi samo pop govoril," reče Josip, "menda, ima še kdo drugi usta in pamet. In potem, to je šod in vsi državljani imajo enake pravice."
"Tako je!—Ni tako!"
(Dalje prihodnjiz)

ST. CLAIR RIFLE AND HUNTING KLUB - vabi na **BANKET in PLES** V SOBOTO 6. FEBRUARJA v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Serviralo se bo okusno srnjakovo in kokoško pečenko. Igra Trebarjeva in Urankarjeva godba. PRICETEK OB 7. ZVEČER

MIHAIL ŠOLOHOV

TIHI DON

TRETJA KNJIGA

(Nadaljevanje)

Bilo je nevarno dirjati čez Don proti Bazkom. Na beli prostranosti Dona bi bila konja in potnika predobra muha za strelce.

Tamkaj sta že ležala dva vozataja, ki so ju kroglice prerešale. Zategadelj je Jemljan obrnil čez jezero v gozd. Na ledu je bila poledica, izpod konjskih kopit so brizgali in leteli curki in sprimki, okovane krivine so rezale blazoke brazde. Do vasi sta blazoko podila. Na prelazu pa je Jemljan pritegnil vajeti in obrnil od vetra ožgani obraz proti Koševoju.

— Kaj naj napraviva? Kaj pa, če je tudi pri nas taka kaša?

Mišku so se zameglile oči. Ogledoval je vas. Po skrajni poti proti Donu sta odpekotala dva konjenika. Koševoju se je menda zazdelo, da sta miličnika.

— Poženi v vas. Nekam se morava vendar deti! — je odločno rekel.

Jemljan je hudo nerad ošvrknil konja. Prišla sta čez Don. Vzpela sta se na privoz. Nasproti sta jim pritekla Antip Lažnikovič in še dva starca z gore-njega konca.

— Joj, Miška! — Ko je Jemljan zapazil v Antipovih rokah puško, je pridržal konja in naglo obrnil nazaj.

— Stoj!

Strel Jemljan se je zvrnil, ne da bi spustil vojke iz rok. Konja sta se v diru zalele v ograjo. Koševoj je skočil s sank. Antip je tekel proti njemu, na poti mu je spodrsnilo, ker je bil obut v cikle, omahnil je, se ustavil in pritisnil puško k rami. Ko je Miška padel za plot, je zagledal v rokah enega izmed starcev roglje trizobnih vil.

— Mahni ga!

Od skeline v pleču je Koševoj brez glasu telednil vnic in si z rokam pokrival oči. Človek se je nagnil nadenj, težko hropel in ga sunil z vilami.

— Vstani, pes!

Nadalje se je Koševoj spominjal vsega kakor v sanjah. Vanj se je zakadil Antip, hipal in ga grabil po vratu...

— Mojega očeta si smrti zapisal... Pustite, dobri ljudje!

Dajte, naj si jez olajšam srce nad njim!

Vlekli so ga vstran. Nabrala se je kopica. Nek stregnjuoč glas je prehlajeno basiral:

— Pustite fanta! Kaj pa vi, ali niste krščeni, ali kaj? Pusti, Antip! Očetu ne vrneš življenje, človeka pa vmoriš... Pojdite narazen, bratje! Je že tam, kjer ni mahu. Vsaksebi...

Miška se je ovedel zvečer pod istim plotom. Zgoče ga je ščemelo v boju, kjer so ga zadele vile. Roglji so prebili polokozuh in podložni suknič in se plitvo zarili v tla. Toda vbojčaji so skeleli, na njih se je v kopicah strdila kri. Miška se je spravil na noge in prisluškoval. Po vasi so očitno hodile uporniške straže. Pore dkoma so odjeknili streli, Psi so lajali. Od daleč je bilo slišati bližajoče se govorenje. Miška je krenil po živinski gazi nad Dohom. Prikopal se je na brez in vlezal pod plotovi, grebel z rokanji po sprijeti skorji snega, se cipotekal in padal. Nič ni vedel, kje je, plazil se je na slepo srečo. Hlad mu je z drgetom bičal život, ledenil roke. Mrz je tudi poglad Koševoja skozi neka vratca. Miška je odrinil leso, zadelano z dračjem, in stopil na zadnje dvorišče. Na levi se je črtal plevnik. Ravno se je vanj zaril, pa je že zaslišal korake in kašelj.

— Beži! Tuka te bodo dobi-

Nekdo je prišel v plevnik in poškrbnil s škornji. "Pobili me bodo do kraja," — je malomarno, kakor o nečem tujem, pomislil Koševoj. Nek moški je stal v temni odprtini vrat.

— Kdo je tu?

Glas je bil slaboten in nekam uplašen.

Miška je stopil za steno.

— Kdo si? — je oni pobaral še bolj boječe in glasneje.

Ko je Miška spoznal glas Stepana Astahova, je stopil iz plevnika.

— Stepan, jaz sem, Koševoj. Reši me, pri Bogu! Ali hočeš vsem zamočati? Pomagaj!

— Vidiš, to ti je... — Ste-

pan, ki se je komaj skolehal na noge po legarju, je govoril s šibkim glasom. Z usti, ki mu jih je raztegnila bolezen, se je široko in negotovo smejal. — I, kaj bi, prenoči, za čez dan pa podjdi rajši kam drugam. Kako pa si padel semkaj?

Miška je brez besede otipal njegovo roko in se zaprašil v kup plev. Drugo noč, ko se je komaj zmračilo, se je odločil za obupno držnost, prilezel do doma in potrkal na okno. Mati mu je odprla vežna vrata in zajokala. Roke so ji plesale, lovile Miška za vrat, glava pa se ji je zibala na prsih.

— Beži! Za Kriščeve rane, beži, Mišenka! Davi so prišli kozaki. Vso hajto so pretekli in te iskali. Antipka Lažnik me je z bičem ožgal. "Skrivaš, pravi, sina. Škoda, da ga nismo precej potolkli!"

Kje so bili njegovi, Miška ni premišljeval. Kaj se je dogajalo na vasi, Miška ni vedel. Iz kratkega materinega pripovedovanja je spoznal, da so se uprle vse obdonske vasi, da so Stokman, Ivan Aleksejevič, Davidka in miličniki odpotali, Filka in Timofeja pa so že prejšnji dan opoldne ubili na trgu.

— Beži! Tuka te bodo dobi-

Mati je vekala, ali njen glas, prežet s skrbjo, je bil trd. Po dolgem času je Miška prvokrat zajokal, po deško posmrkoval in iz ust so mu lezle mehurjaste sline. Potlej je pripravil dojno kobilico, na kateri je služil nekaj pri črednikih, jo prignal na dvorišče in za njim sta šla žrebiček in mati. Mati je pomagala Mišku na konja in ga pokrižala. Kobila je nerada krenila, dvakrat zahrzala in oklicevala žrebe. In obkrat se je Mišku srce stisnilo in kakor da se mu je zakotljalo nekam nizdol. Toda srečno je prijahal vrh klanca in jo v diru mahnil po atamanski cesti proti vzhodu, proti Medvedičjem ustju. Legla je temna, begunska noč. Kobila je pogostoma hrzala, ker se je bala, da bi ne izgubila cecatnika. Koševoj je stiskal zobe, jo s konci vojk bil po ušesih, se na gosto ustavljal in poslušal — ali ne hrumi za njim ali njemu neproti zamolkel peket konj, ali je morebiti koga opozorilo hrzanje. Toda vse naokoli je bilo pravljnično tiho. Koševoj je slišal samo, kako je žrebiček, ki je izrazil postanek, sesal in cmo-kal, kako se je oprijel črnega materinega vimena in se z zadnjima nožicama opiral v sneg,

ENAKOPRAVNOST

in čutil po kobiljem hrbtu njegove sunke.

V govnujaku zagatno udarja po suhem gnoju, prepereli slami, zjedinah mrve. Skozi streho in sitja mrli podnevi siva svetloba. Skozi vrata in protja včasih kakor skozi sito pokuka sonce. Ponoči matje oči. Miške cviljenje. Tihota...

Gospodinja je naskrivoma pri-našala Grigoriju jest enkrat na dan, na večer. Pri sebi je imel zajetno hučo z vodo, zakopano v kravjek. Vse bi šlo, samo to-

bak je pošel. Grigorij se je strupensko trpinčil prve dni, ker pa ni vzdržal brez kaje, je zjutraj lazil po prstenih tleh, pobiral v perišče suhe konjske jeze, jih drobil v dlaneh in kadil. Zvečer je gospodar poslal po ženski dva stuhla konca papirja, iztrgana iz svetega pisma, škatljico žveplen in prgišče mešanice: posušene kozja brada in koreninice nedozorelega samosevnega orehovca. Grigorij je bil vesel, nakadil se je dosita in prvokrat trdno zaspal na grbančastih kravjekih, potem ko se je zavil v

konec plašča, kakor ptica pod perutnico.

Zjutraj ga je prebudil gospodar. Pritekel je v govnujak in glasno zavpil:

— Spiš! Vstani! Don je prelomilo!... In zasmel se je, kakor bi stresal grah.

Grigorij je skočil iz prizidka. Za njim so kakor plaz zamolko zaropotala na pod težke kocke govejšoka.

— Kaj se je zgodilo?

— Uprli so se Jelančani in vešenčani na tej plati. Fomin in vsa oblast je iz Vešk pobegnila v Tokin. Bojda se je uprla Kazanskaja, Sumilinskaja, Migulinskaja. Si videl, kako se je zasukalo?

Grigoriju so na čelu in na vratu nabrekli prepleti žil, zenice so se zelenkasto zaiskrile. Radosti ni mogel prikriti: glas mu je zatrepetal, črni prsti so samogibno zaplesali po gumbih na plašču.

— Pa pri vas... na vasi? Kaj? Kako?

— Nič ni slišati. Predsednika sem srečal, smeje se: "Zastran mene, pravi, naj molijo h kakršnemu si že bodi Bogu, samo da bo bog." Ti le kar prilezi iz svoje mišje luknje.

Stopila sta pred hišo. Grigorij je zajemal kar po sežnjih.

MI DAJEMO IN IZMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY CO'S BASEMENT

Velike mere!

- Črne
- Sive
- Zelene
- Rdeče
- Rjave

2.99

\$37

Solidne barve—moški stil

Broadcloth pižame

Ženske pižame iz fine kakovosti broadcloth blaga v pastelnih barvah, obrobjeni v kontrastni barvi. Vrezane polno, s širokimi hlačnicami... elastični stranski všivi ob pasu. Izdelani po znanemu izdelovalcu! Modre, maize ali roza barve v meri 32 do 40.

Pošta in telefonska naročila sprejeta—

Pokličite CHerry 3000

Basement oddelek s spodnjim perilom

Regularno 45.50 in 49.95

Vse volnene suknje

Privlačne, ekspertno ukrojene casual suknje... vsaka izdelana iz 100% volnenega blaga fine kakovosti... izberite iz coverts ali suedes v merah 33 do 42. Nimamo vseh barv v vseh merah.

Žal—ne sprejemamo poštnih ali telefonskih naročil
Basement oddelek z ženskimi suknjami

Naznanilo in priporočilo

John Rožance in Chas. W. Schaefer, preje v družbi East Shore Realty Co., naznanjata vsem prijateljem, znancem in rojakom otvoritev zemljiškega urada

LAKELAND REALTY CO.

15604 WATERLOO ROAD — KE 6681

Za zanesljivo in točno postrežbo glede prodaje ali nakupa zemljišč, trgovine, itd., kakor tudi zavarovalnine, se zglasite najprej v našem uradu za povsem prijazno postrežbo.

John Rožance Chas. W. Schaefer

URADNE URE OD 9. DO 8. URE ZVEČER

VABILO NA

LETNO DELNIČARSKO SEJO SLOVENSKE ZADRUŽNE ZVEZE

v nedeljo 6. februarja 1949

v Slov. del. domu na Waterloo Rd.

PRICETEK OB 1. URI POPOLDNE

Prijazno se vabi vse delničarje in delničarke tega združnega podjetja, da se udeležijo letne delničarske seje v obilnem številu.

DIREKTORIJ

Ob strani je hitel gospodar in razkladal:

— V Jelanjski se je prva dvignila Krasnojarska vas. Predčevaljšnjim je dvajset jelanjskih komunov odšlo v Krivsko in Plešakovskij zapirat kozake, Krasnojarsčani pa so za to zvedeli, se zbrali in sklenili: "Dokler bomo trpeli splavljanje? Očete nam pobirajo, pa bo prišla vrsta tudi na nas. Osedlajmo konje, pojdimo in rešimo zaprte." Nabralo se je kakih petnajst ljudi, samih drznih fantinov. Vodil jih je bojeviti kozacek Atlanov. Puški so imeli samo dve, nekaj sabelj, nekaj sulic, nekdo pa je imel kar kol. Čez Don so privrščali v Plešakov. Komuni so pri Melnikovu na dvorišču počivali. Krasnojarsčani so se poglali proti dvorišču v bojnem redu v napad, dvorišče pa ti je ograjeno s kamenito mejo. Nagrnili so se nazaj. Komunjaki so jim ubili enega kozaka, Bog mu daj tebeški raj. Udarili so jo za le onimi, ta pa se je zvrnil s konja in obvisel na plotu. Plešakovski kozaki so ga prinesli h okrajnim konjarnam. In ta dečko, mili moj, je še držal v roki bikovno... No, in začel se je tepež. Pri tem je sovjetska oblast tudi guznila, vrag po njej!...

(Dalje prihodnjije)

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

NAPRODAJ

PRODE SE

restavracijski Hamburg Grill, majhno "steam" mizo, "stoker" fornez in premog. Za podrobnosti se zglasite na 747 E. 185 ST.

LEPA NASELBINA V CLEVELAND HEIGHTS—Hiša s 5 sobami, središča kamenita, zgodnjega ameriškega tipa; ognjišče na drva, veliko okno v sprednji sobi; dve spalnici zgoraj. "File" kopalnica, velik vrt, krasno dvorišče. Blizu busa, šole, knjižnice. Po zmerni ceni.—FA 7794.

ZELO DOBER NAKUP

Lastnik osebno prodaja delikatesno trgovino z C 2 licenco; ima dobro zalogo in opremo ter se dobi stanovanje. Na E. 61 St. Prednost imajo Slovenci za nakup. Lastnik prodaja radi drugih zadev. Pokličite EXpress 8528

APARTMENT POSLOPJE

s 6 stanovanji se prodaja radi bolne. Vsako stanovanje ima 5 sob in kopalnico. Vpraša se pri FRANK TURK 6902 BAYLISS AVE.

PEKARIJA

dobro uspevajoče podjetje že 20 let; izvrsten prostor; dobra prilika za priti do izvrstnega biznisa; lastnik odhaja izven mesta radi zdravja; do \$2,000 mesečnega dohodka. Za podatke pokličite E. W. Baitenhouse Henry Heidrich, Realtors Elyria, O. Tel.: 2415 - zvečer 41-023 800 Lorain County Bank Bldg., Elyria, O.

1946 FORD

Proda se zaradi ureditve zapuščine. Super De Luxe, 8 cilindrov, sedan z 4 vrati; malo rabljen. Zjutraj v perfektnem stanju; taksirji, grelec, in Motorola radio v prvovrstnem stanju. Se mora videti, da se lahko upošteva. Prodaja lastnik. MA 3342

E. CLEVELAND—DUPEX

6 in 6 sob; velike sobe, zgotovljeno 3. nadst., 1 stanovanje prazno; primerno za trgovino, cerkva in šole. Dve garaži. To je krasen dom po zmerni ceni \$16,000. Pokličite lastnika MU 7759.

RAZNO

IZDELOVALEC KOVINSKIH STREH išče zanesljivo osebo, ki bi investirala \$15,000 do \$20,000 v obstoječem biznesu, ki potrebuje kapital za obratovanje. Imeli smo biznisa za \$100,000 z 42% prebitka lanske leto, in letos lahko imamo \$300,000 z dodatnim kapitalom. KRAMIC CORP., 1836 Euclid Ave. MA 1895

STAREJŠA ŽENSKA

dobi dober dom in plačo za opravljanje lahkega hišnega dela in oskrbo otrok pri slovenski družini. Vpraša se na 1544 BELVOIR BLVD.—EV 0777

NEOPREMLJENO

sobo se odda v najem dvema poslenima dekletoma ali pa zakonski dvojici, ki dela. Si lahko tudi kuhati in na razpolago je garaža. Pri mirni družini brez otrok. 19001 ABBY AVE., od E. 185 St.

Public HALL
2 Gala Weeks
starting FEB. 14
20th Annual
ALSIRAD
GROTTO
CIRQUE
With the mightiest
assemblage of world-wide
attractions ever presented in
Cleveland
including
JOE WALCH
Battling 30
Blood Thirsty, Non-eating
LIONS and TIGERS
Buy tickets Now
at RICHMAN'S and
PUBLIC HALL'S
The Biggest Circus
ever brought to
Cleveland!